

DMW Staphorst: een nieuwe loot aan de Schuilplaatsstam

Met ingang van 1 februari 2008 is Stichting Schuilplaats gestart met diaconaal maatschappelijk werk in Staphorst. Deze nieuwe hulpverleningslocatie is opgezet in samenwerking met de Hersteld Hervormde Gemeente van Staphorst. De diaconie stelt de financiële middelen ter beschikking voor de hulpverlening. Stichting Schuilplaats zorgt op haar beurt voor de professionaliteit van de hulpverlening op Bijbelse grondslag.

De ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst door dominee Tj. de Jong, voorzitter kerkenraad van de Hersteld Hervormde Gemeente, en drs W.J. van Duijn, Schuilplaats bestuursvoorzitter, vond plaats op 12 november 2007. Schuilplaats DMW Staphorst participeert ook in het steunpunt Opvoedingsondersteuning van de burgerlijke gemeente Staphorst. Dit steunpunt is bedoeld voor ouders en opvoeders van kinderen tussen de nul en negentien jaar. Ze kunnen er terecht met vragen die gerelateerd zijn aan de opvoeding en de ontwikkeling van het kind.

**U vindt DMW Staphorst aan de Ebbinge Wubbenlaan 57
7951 AB STAPHORST (SJOS-gebouw)
T (0522) 75 09 25**

Een nieuw gezicht bij DMW Staphorst

Per 1 februari is Susan Snoei (44 jaar) werkzaam als Maatschappelijk Werker in het Schuilplaatsteam voor DMW

Staphorst. Susan heeft naast de studie Maatschappelijk Werk en Dienstverlening (MWD) ook de studie voor psychiatrisch verpleegkundige en de post-HBO-cursus verlieskunde afgerond.

Schuilplaats gecertificeerd!

Met grote vreugde en dankbaarheid heeft Stichting Schuilplaats op woensdag 30 januari 2008 het kwaliteitscertificaat HKZ ontvangen. HKZ staat voor Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling in de Zorgsector. In de afgelopen twee jaar hebben we bij Schuilplaats hard gewerkt om te voldoen aan de HKZ normen voor het Algemeen Maatschappelijk Werk. Schuilplaats heeft onder meer een digitaal kwaliteitssysteem ontwikkeld, waarin alle procedures, documenten en formulieren, die gebruikt worden door de medewerkers van Schuilplaats, systematisch zijn geordend. Hierdoor is de werkwijze transparant, ordelijk en eenduidig. Eind 2007 en begin 2008 is het kwaliteitssysteem beoordeeld en zijn de medewerkers geïnterviewd. De beoordeling is als volgt gerapporteerd: *“De organisatie voldoet op een goede wijze aan de normen van het HKZ Certificatieschema voor het Algemeen Maatschappelijk Werk en wordt met positief advies voor certificering voorgedragen”*. We zien het certificaat als een erkenning voor de wijze waarop wij hulp verlenen aan cliënten.

Colofon

24e jaargang, maart 2008, nr. 1

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Schuilplaats en wordt toegezonden aan donateurs, kerkenraden, maatschappelijke en politieke organisaties en instellingen in de gezondheidszorg.

Redactie

Henrica de Vries,
MATCH communicatie & projecten
P.J. Versloot

Aan dit nummer werkten verder mee:

Mirjam Naijen
Harm Rebel
Susan Snoei

Fotografie

MATCH communicatie & projecten (voorpagina en binnenwerk)

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. De hulpverlening is gericht op de behandeling van problemen in de relationele of psychische sfeer en op verwerkingsproblematiek zoals rouw en incest. Stichting Schuilplaats streeft naar samenwerking met andere organisaties.

Het maatschappelijk werk houdt op werkdagen telefonisch spreekuur van 8.30 tot 10.00 uur.

Postbus 7

3900 AA Veenendaal
T (0318) 526123
F (0318) 553477
E info@stichtingschuilplaats.nl
I www.stichtingschuilplaats.nl

Giro 1341400

Bestuur

Drs. W.J. van Duijn (voorzitter),
Katwijk; ing. H.E.J. Boon
(penningmeester), Gouda;
P.J. Versloot, Apeldoorn; H. de Vries (secretaris), Apeldoorn; W.S. van Wetten (algemeen adjunct), Nieuw-Beijerland.

Schuilplaats

maart 2008, nr. 1

Nieuws

In dit nummer:

- **Opvoeden: meer dan grootbrengen alleen**
- **Opvoedingstips**
- **Een nieuwe loot aan de Schuilplaatsstam!**

Annette (48)

Opvoeden is iets wat er vanzelfsprekend bij hoort als je kinderen hebt gekregen. Maar opvoeden is meer dan 'grootbrengen' alleen. In theorie weten de meeste ouders wel hoe ze met hun kinderen moeten omgaan. Maar in de praktijk is het een moeilijke opgave. Annette Bosch kan daar over meepraten. Na de scheiding kwam ze alleen voor de opvoeding van haar kinderen te staan: *“De kinderen opvoeden: ik dacht ‘ik red het nooit in m'n eentje.’”*

“Je wilt het zo graag goed doen...”

Geloofsworsteling

Annette woont in het midden van het land. Ze heeft vier kinderen, waarvan Sacha (15) en Tom (16) nog thuis wonen. “Een aantal jaren geleden ben ik gescheiden. Ik heb daar veel pijn en verdriet van gehad. Ik zag er enorm tegenop: het alleen-

zijn dat mij stond te wachten, maar ook al het regelwerk,” zegt Annette (48), “en hoe moest het met de kinderen?” Met vermoedingsklachten belandde ze bij de huisarts, die haar doorverwees naar Eleos. Bij Eleos bleek dat de problematiek van Annette meer thuis hoorde bij

het maatschappelijk werk. De gesprekken met een medewerker van Stichting Schuilplaats in Veenendaal waren een uitkomst: “Ik vond het heel fijn dat ik christelijke hulpverlening had gevonden. Ik worstelde met mijn geloof, omdat scheiden volgens de Bijbel niet mag. Gelukkig

>>

Twaalf opvoedingstips

1. Kinderen zijn niet in de eerste plaats 'van ons' maar van God.
2. Het is een plicht van ouders om hun kinderen los te laten, het is een recht van kinderen om door hun ouders losgelaten te worden.
3. Loslaten van kinderen is hen vasthouden in gebed. Laat kinderen weten dat u aan ze denkt en bij ze betrokken bent, ook in uw gebeden.
4. Laat uw kinderen merken dat u het als ouders met elkaar eens bent, anders spelen ze u tegen elkaar uit. Voer de discussie over uw verschillende meningen later met elkaar. Ga er ook niet van uit dat u het over alles met elkaar eens kan en moet zijn, maar maak uw kinderen hier geen deelgenoot van. Accepteer elkaars mening. Maak daarbij onderscheid in wezenlijke dingen en onderwerpen die minder van belang zijn.
5. Kinderen hebben recht op onvoorwaardelijke liefde van hun ouders. Aan de liefde voor uw kinderen kan en mag u geen enkele voorwaarde stellen. Het gedrag van uw kinderen en de keuzen die worden gemaakt mag u afwijzen, daar hoeft u het niet mee eens te zijn.
6. Zorg dat u in gesprek blijft met uw kinderen. Blijf niet de standpunten herhalen waarover jullie van mening verschillen. Zorg dat u iets gemeenschappelijks houdt om over in gesprek te blijven. De dagelijkse dingen zijn al belangrijk om met elkaar te delen. Toon belangstelling voor elkaar.
7. Bespreek uw twijfels en vragen rond de opvoeding van uw kinderen. Twee weten meer dan één. Het bespreken met anderen verruimt uw eigen blikveld, het relativeert en moedigt u aan om het positieve te blijven zoeken en doen. Soms gaat het maar om kleine tips van anderen die u weer verder kunnen helpen.
8. Vooral alleenstaande ouders kunnen het gesprek met een volwassene over de opvoeding missen. Zoek anderen op. Het is normaal dat u steun en advies nodig hebt.
9. Leg uw vraag voor aan een deskundige. De deskundige kent u niet, dus daar is uw verhaal veilig vanwege beroepsgeheim. Een deskundige is en blijft buitenstaander en kan objectief meekijken / meedenken. In de meeste situaties is helemaal niet (gelijk) professionele hulpverlening nodig.
10. Wanneer u merkt dat u alleen nog maar negatief kunt zijn over de kinderen en het opvoeden, bedenk dan wanneer u voor het laatst iets leuks met hen hebt gedaan. Deze gezellige momenten moeten soms echt worden georganiseerd, ze komen meestal niet vanzelf.
11. Wanneer de opvoeding van uw kinderen erg veel van uw energie vraagt, zorg dan als ouders voor voldoende ontspanning. Vraag eens iemand op te passen om zo een avond zonder de kinderen door te brengen. Bij terugkomst blijkt vaak dat u de situatie met andere (positievere) ogen bekijkt.
12. Ook al gaat het om uitzonderlijke situaties: probeer uw huis voor uw kind niet te weigeren; laat uw kind altijd welkom zijn en blijven. Grenzen mogen altijd worden gesteld aan het thuis-zijn. Uw huis en gezin zullen veilig moeten zijn en blijven.

dat ze nu ook nog eens met de echtscheiding van hun vader en moeder werden geconfronteerd. Ze reageerden daar ook heel verschillend op. Tom wilde niet luisteren en ging stilletjes zijn eigen weg. Sacha liet juist duidelijk horen dat ze het ergens niet mee eens was. Dat ontaarde regelmatig in gil- en schreeuwpartijen en slaan met de deuren. Misschien komt dat bij alle puberende tieners wel eens voor, maar ik dacht dat alles aan de scheiding lag."

Van onzekerheid naar vertrouwen

Het maakt Annette onzeker over haar aanpak. "Je wilt het zó graag goed doen. Je probeert een vader en moeder tegelijk voor je kinderen te zijn. En je wilt ook niet dat de omgeving gaat zeggen 'Zie je wel...' omdat je het als alleenstaande moeder niet zou redden." Maar volgens de maatschappelijk werker van Schuilplaats deed ze het zo slecht nog niet. Ze werd aangemoedigd om vooral zo door te gaan. "Het belangrijkste wat ik heb geleerd is, naast op God, meer op mijn gevoel te vertrouwen en niet in mijn onzekerheid te blijven hangen. De gesprekken bij Stichting Schuilplaats hebben mij wat dat betreft echt weer zelfvertrouwen gegeven. Een belangrijke boodschap van de hulpverlener was dat je vaak meer kunt dan je denkt. En dat is ook zo! Een ander leerpunt voor mij was om mijn kinderen positief te blijven benaderen, hoe moeilijk dat soms ook is. Laat merken dat je er voor ze bent en laat vooral merken dat je van ze houdt."

Kracht om te dragen

Achteraf ziet Annette dat ze door deze moeilijke periode heen is geholpen. "Ik heb ervaren dat God er is, dat Hij kracht geeft om te dragen, dat Hij je nooit in de steek laat en je aanvaardt zoals je bent. Mensen op wie je vertrouwde kunnen enorm teleurstellen, maar God blijft dezelfde en doet wat Hij belooft."

De namen in dit artikel zijn op verzoek van betrokkene gefingeerd. De mensen op de foto's hebben geen relatie tot het onderwerp. De casus komt uit de praktijk van Stichting Schuilplaats.

Ik wilde er zijn voor de kinderen, maar voelde me enorm tekort schieten. Bij al mijn vragen en onzekerheden was het goed om te weten dat je hiermee terecht kunt bij een christelijke organisatie die dit een centrale plaats geeft in de hulpverlening."

Pubertijd

Nadat Annette haar verhaal gedaan had, gingen de gesprekken 'de diepte in'. "Ik vond dat erg prettig. We spraken echt over wezenlijke zaken, terwijl de hulpverlening ook gewoon heel praktisch bleef. Maar er was ook ruimte voor vragen zoals: 'Hoe kun je bidden voor je ex-man?' en 'Zou ik wel aan het avondmaal mogen gaan?'" Naast het verwerken van de echtscheiding bleef ze zitten met vragen als 'Hoe vang ik mijn kinderen op?' en 'Hoe kan ik een goede moeder zijn?' "Mijn kinderen waren net in de pubertijd en het leek me een extra belasting voor hen

was er op dat moment geen wachtlijst bij Schuilplaats en kon ik meteen terecht. Het klikte gelijk goed en ik had ook het gevoel dat de maatschappelijk werker wist waar ik het over had."

Onmacht

In eerste instantie bestonden de gesprekken vooral uit 'spuien', zoals Annette het beschrijft. "Ik had het gewoon nodig om mijn hele verhaal te kunnen doen. Ik zat vast in m'n verdriet en m'n onmacht vanwege de scheiding waar ik me de dupe van voelde. En je weet gewoon dat het voor de kinderen ook niet goed is dat papa en mama uit elkaar gaan.

"Ik wilde er zijn voor de kinderen, maar voelde me enorm tekort schieten."

"Een belangrijke boodschap van de hulpverlener was dat je vaak meer kunt dan je denkt. En dat is ook zo!"

>>